

[Søren P. Larsen.]

Beløb, end den faar i Statstilskud, er Adgang dertil, men der bliver ingen Refusion derfor — hvad Kommunen vil yde ud over Statsmidlerne, maa den udrede af sin egen Kasse.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen brugte det Udtryk, at det var umuligt for en Række Medborgere at købe disse Varer, og dermed vilde det ærede Medlem naturligvis gøre gældende, at Prisstigningen paa disse Varer er saa stor, at de trængende ikke er i Stand til at skaffe sig den uden gennem en Hjælpe Lovgivning som den, der her foreslaas. Jeg vil jo mene — og jeg skal senere vende tilbage hertil —, at der er foregaaet Prisstigninger paa andre Omraader end paa de tre, vi her behandler, og paa Brændselsomraadet, som vi jo har taget Stilling til. Det forekommer os, at det heraf fremgaar, at Regeringens almindelige Politik har været ret ulige i sine Virkninger over for den almindelige Befolkning. Regeringen har i sin Tid selv betegnet denne Politik som Planøkonomi, og naar man selv vælger et saadant Udtryk, vil vi ogsaa holde os til det. Jeg vil da sige, at en Planøkonomi efter disse Linier har Venstre altid principielt været Modstander af. Vi forstaar ogsaa, at Ministeriet selv er klar over, at denne Planøkonomi har medført visse Virkninger, af hvilke man nu paa forskellig Maade søger at afbøde de uheldigste gennem en supplerende Lovgivning. Det er derfor, vi faar de smaa Ordninger vedrørende Landbrugsforholdene, og det er derfor, vi faar de smaa Ordninger i Form af en Hjælpe Lovgivning over for de trængende i vort Samfund.

Da den højtærede Statsminister paa den fraværende Socialministers Vegne fremsatte det foreliggende Lovforslag, udtrykte han sig paa den Maade, at det formentlig maatte anses for naturligt og ønskeligt ogsaa at forlænge denne Tilskudshjælp, som han stillede i Relation til den Hjælp, der bliver ydet Landbruget gennem de Smaalove, der for Øjeblikket ligger i Udvalg.

Virkningerne af Regeringens Politik paa disse Omraader har jo givet sig Udtryk paa forskellig Maade, f. Eks. gennem en stærk Prisstigning. Tager man Prisstigningen, som den fordeler sig paa et Arbejderbudget, der jo er det, man lægger til Grund for de forskellige Beregninger, vil vi se, at Levnedsmiddelomkostningerne fra 1914 til Oktober 1937 praktisk talt er dem, der er steget mindst, idet Stigningen her er opgjort til 48 pCt., medens Stig-

ningen for Klæder og Fodtøj er opgjort til 112 pCt. Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen bruger det Udtryk, at uden denne Indsats fra Lovgivningsmagtens og Regeringens Side vil det være umuligt for en Række Medborgere at købe disse Varer. Jeg vil slet ikke modsige det ærede Medlem i den Betragtning, at der kan være trængende Medborgere, som ikke er i Stand til at fremskaffe de Midler, som den 48 pCt.s Stigning paa Fødevarer er Udtryk for. Men hvis den Betragtning, det ærede Medlem anlægger, er rigtig med Hensyn til Fødevarer, hvordan stiller det ærede Medlem sig saa til Stigningen paa Klæder og Fodtøj, der opgøres til 112 pCt.? Hvordan stiller det ærede Medlem sig til Stigningen i Husleje, der opgøres til 129 pCt.? Vi har jo alt taget Stilling til den Stigning paa 109 pCt., der har fundet Sted i Brændselspriserne, gennem Vedtagelsen af Loven om Brændsels Hjælp. Skatter og Kontingenter er for et Arbejderbudget steget med 142 pCt., og andre Udgifter er steget med 75 pCt. Naar det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen ser disse Udgiftsopgørelser igennem, vil han give mig Ret i den Betragtning, at den Gruppe, der omfatter Fødemidler, som vi her behandler et Regeringsforslag om, er den, der er steget mindst. Det er jo ingen Hemmelighed ude omkring i Befolkningen, at Beklædnings- og Fodtøjsindustriene i disse Aar har nydt godt af en ikke ringe Begunstigelse dels gennem Valutaafspærringen, dels gennem Toldlovgivningen. Naar nu Landbrugserhvervet faar at vide, at for at faa gennemført de Smaalove vedrørende Landbruget, der ligger til Behandling i Udvalg for Øjeblikket, stiller den højtærede Statsminister i Udsigt, at det her foreliggende Lovforslag skal knyttes til som en direkte Følge af den anden Lovgivning, maa man da ikke uvilkaarligt spørge: Hvorfor tænker man ikke f. Eks. nu i disse Dage med det fugtige Vejr paa Galocherne? Mener det ærede Medlem, at Galocherne ligger i en Pris, som er overkommelig? Klæder og Fodtøj spiller jo en stor Rolle, ikke mindst i børnerige Familier, og der er her Tale om ekstra beskyttede Virksomheder.

Men Regeringens Stilling paa disse Omraader viser sig at være den, at den kun ønsker at lovgive støttmæssigt paa Fødevarernes Omraade, paa det Omraade, hvor Stigningen statistisk er opgjort til at være mindst. Det skulde bare have været en Venstreregering, der havde siddet og fumlet ved Aftrækkeren over for de stærke Prisstigninger, saa tror jeg ikke, at de ærede